

РЕШЕНИЕ

№ 9520

гр. София, 21.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 28.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2820** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на З. А. А., ЕГН: [ЕГН], от [населено място], срещу Решение № 2153-21-32/14.02.2024 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ) С.-град, с което е оставена без уважение жалбата ѝ срещу Разпореждане № [ЕГН]/51/30.06.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване към ТП на НОИ С.-град, с което ѝ е отказана лична пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на чл. 69б, ал. 1 от КСО, вр. с чл. 68, ал. 1, ал. 2, ал. 3 от КСО и чл. 50 от Регламент № 883/2004 г.

С жалбата се твърди, че с издаването на обжалваното решение административният орган е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Оспорват се изводите на органа за дублиране на осигурителен стаж с такъв, придобит във Великобритания, съответно за приспадането му от общия осигурителен стаж, необходим за придобиване на право на пенсия. Жалбоподателката твърди, че видно от осигурителното ѝ досие, което е преведено от английски на български език, същата има 9 зачетени години до 05.04. 2023 г., като през тези 9 години А. е внасяла осигуровките си редовно и поради тази причина са ѝ признати пълни 9 години. Поради това намира, че неправилно административният орган е зачел осигурителен стаж от Великобритания само 07 г., 06 м. и 02 дни. Сочи се също така, че органът е

зачел стажа на територията на Великобритания като такъв в размер на 07 години, 04 месеца и 12 дни, като е направил това до датата на подаване на заявлението (31.01.23 г.), а не към момента на постановяване на решението, както изисква нормата на чл. 99, ал. 3 от КСО, тъй като в срока за обжалване на разпореждането за отказ за отпускане на пенсия са представени доказателства, доказващи 9 години осигурителен стаж на територията на Великобритания до 05.04.2023 г. Подчертава се, че към настоящия момент жалбоподателката А. работи и продължава да трупа осигурителен стаж. Твърди се, че, незачитайки стажа от Великобритания в цялост до 05.04.2023 г., органът не е изчислил правилно сбора от продължителността на осигурителния стаж и възрастта и по този начин е издал незаконосъобразен ИАА, който накърнява правата и законните интереси на З. А.. С жалбата се поддържа, че последната отговаря на кумулативно предвидените предпоставки в чл. 696, ал. 1 КСО за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Моли съда да отмени оспорваното решение на административния орган и да му върне преписката за ново разглеждане. Претендира разноска по делото, включително адвокатско хонорар.

В открито съдебно заседание по делото за жалбоподателката А. се явява адв. Т., който поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Представя писмени бележки с подробно развити аргументи.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от юрк. В., която оспорва от негово име жалбата. Намира същата за неоснователна, а оспорваното решение - за правилно и законосъобразно съгласно мотиви, подробно изложени в него. Представя писмени бележки с допълнително развити аргументи. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в производството.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало въз основа на подадено заявление по образец вх. № 2113-21-453/31.01.2023 г. от З. А. А., с което е поискала отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като е посочила, че има осигурителен стаж и на територията на Великобритания, с приложени към заявлението си копия на документи на английски език и четливо попълнен формуляр E207.

Предвид наличието на осигурителен стаж, придобит от лицето на територията на Великобритания и приложението в случая на Регламент на Съвета /ЕО/ № 883/2004 г., е изпратено искане до компетентната институция на Великобритания за потвърждаване на осигурителни периоди чрез „Електронен обмен на социално осигурителна информация между България и ЕС”. Към цитираното искане са прикачени и копията на представените от З. А. документи. С получен SED P5000 UK английската институция потвърждава стаж на нейна територия за периода 07.04.2014 г. до 05.04.2022 г. с продължителност от 355 седмици. Видно от получения формуляр, стажът не е календарно зачетен, а с прекъсвания. Получените данни за осигурителни периоди, посочени от английската институция, са както следва:

- от 07.04.2014 г. до 13.10.2017 г. - с продължителност от 03 години 06 месеца 07 дни.
- от 17.09.2018 г. до 31.01.2019 г. - с продължителност от 00 години 04 месеца 14 дни.
- от 01.02.2019 г. до 18.09.2019 г. - не е зачетен стаж, тъй като има съвпадащ осигурителен период, положен на територията и на Великобритания, и на България.

- от 19.09.2019 г. до 05.04.2022 г. - с продължителност от 02 години 06 месеца 17 дни.
Общият осигурителен стаж, положен на територията на Великобритания до 05.04.2022 г., е 06 години 05 месеца 08 дни.

С Разпореждане № [ЕГН]/51/30.06.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателката А. на основание чл. 69б, ал. 1, вр. с чл. 68, ал. 1-3 от КСО. Приложен е чл. 12 от Регламент № 987, съгласно който, когато период на осигуряване или на пребиваване, който е завършен в съответствие с осигуряване, което е задължително съгласно законодателството на една държава членка, съвпадне с период на осигуряване, завършен въз основа на доброволно осигуряване или продължено осигуряване по избор съгласно законодателството на друга държава членка, се отчита единствено периодът, завършен въз основа на задължително осигуряване. В този случай е зачетен стажът, положен на територията на България за времето от 01.02.2019 г. до 18.09.2019 г., вместо този от Великобритания, тъй като е дублиран и следва да бъде взет предвид само веднъж при определяне право на пенсия.

По представени документи за български стаж и съгласно Регистъра на осигурените лица е зачетен стаж, положен на територията на България, както следва:

- осигурителен стаж от първа категория труд - 11 години 09 месеца 22 дни;
- осигурителен стаж от втора категория труд - 00 години 06 месеца 25 дни;
- осигурителен стаж от трета категория труд - 07 години 03 месеца 13 дни;
- общ осигурителен стаж съгласно чл. 104 КСО, превърнат към трета категория - 27 години 08 месеца 08 дни;
- общ стаж по българското и английското законодателство - 34 години, 01 месеца и 14 дни.

Към датата на подаденото заявление - 31.01.2023 г., З. А. А. е навършила възраст 56 години, 10 месеца и 27 дни.

Предвид изложеното е изчислено, че сборът от възрастта и осигурителния й стаж е 91 (56 г. 10 м. 27 д. + 34 г. 01 м. 14 д. = 91 г. 00 м. 11 д.). Прието е, че разпоредбата на чл. 69б, ал.1 изисква наличието на 10 години стаж при условията на първа категория труд, както и сбор от осигурителен стаж и възраст в размер на 94 за жените, на които условия жалбоподателката не отговаря.

Разпореждането е оспорено по административен ред пред директора на ТП на НОИ С.-град, във връзка с което жалбата е оставена без разглеждане като просрочена с Определение № 2153-21-206 от 02.11.2023 г. С Определение № 1177 от 31.01.2024 г. на Административен съд София-град, Трето отделение, 81 състав, съдът е отменил Определение № 2153-21-206 от 02.11.2023 г. и е върнал преписката на директора на ТП на НОИ С.-град за ново разглеждане и произнасяне по същество по подадената от З. А. жалба срещу Разпореждане № [ЕГН] от 30.06.2023 г. Във връзка с изложеното жалбата е разгледана по същество, но е приета за неоснователна с мотиви, че А. не отговаря на материалноправните условия на чл. 69б, ал. 1 от КСО за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Възприети са доводите на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, обективирани в оспорваното разпореждане, относно наличие на дублиран период на осигурителен стаж от България и от Великобритания, който на основание чл. 6 от Регламент 883/2004 г. следва да бъде сумиран, тъй като за лицата, които имат осигурителен стаж, придобит съгласно българското законодателство и съгласно законодателството на други държави-членки, ако българският осигурителен стаж не е достатъчен, за да възникне

право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, на основание чл. 6 от Регламент 883/2004 г. се взема предвид и осигурителният стаж, придобит съгласно законодателствата на другите държави-членки. Решаващият орган е установил, че е допуснат пропуск при зачитане на български стаж, а именно – не е зачетено времето на отглеждане на дете до 2 и до 3-годишна възраст за периода от 06.05.1990 г. до 06.03.1991 г. С оглед на изложеното осигурителният стаж от трета категория труд е определен на 08 години 01 месец 03 дни.

В хода на контролното производство по чл. 117 от КСО е изпратено повторно искане до компетентната институция на Великобритания за актуален SED P5000 UK, към което са приложени копия на документите, представени от З. А.. Чрез „Електронен обмен на социално осигурителна информация между България и ЕС” е получен актуален стаж, положен на територията на Великобритания до 05.04.2023 г., с продължителност от 435 седмици.

Предвид гореизложеното административният орган е приел, че следва да се направят корекции на зачетения осигурителен стаж на жалбоподателката от България, както следва:

- осигурителен стаж от първа категория труд - 11 години 09 месеца 22 дни;
- осигурителен стаж от втора категория труд - 00 години 06 месеца 25 дни;
- осигурителен стаж от трета категория труд - 08 години 01 месец 03 дни.

След преобразуване по реда на чл. 104 от КСО осигурителният стаж от трета категория труд възлиза общо на 28 години, 05 месеца и 26 дни.

Зачетен е положен стаж на територията на Великобритания, както следва:

- от 07.04.2014 г. до 29.12.2017 г. - с продължителност от 03 години 08 месеца 23 дни;
- от 04.09.2018 г. до 31.01.2019 г. - с продължителност от 00 години 04 месеца 27 дни;
- от 01.02.2019 г. до 18.09.2019 г. не е взет предвид стаж, тъй като има съвпадащ осигурителен период, положен на територията на Великобритания и България. Дублираният стаж е взет предвид само веднъж при определяне на право на пенсия;
- от 19.09.2019 г. до 31.01.2023 г. (до дата на заявление) с продължителност - 03 години 04 месеца 12 дни.

Определен е общ осигурителен стаж, положен на територията на Великобритания до 05.04.2023 г., в размер на 07 години 06 месеца 02 дни.

Зачетен е общ стаж по българското и английското законодателство от 35 години, 11 месеца и 28 дни.

Към датата на подаденото заявление - 31.01.2023 г., З. А. А. е навършила възраст 56 години, 10 месеца и 27 дни.

Сборът от възрастта и осигурителния ѝ стаж е определен на 92 (56 г. 10 м. 27 д. + 35 г. 11 м. и 28 д = 92 г. 10 м. 25 д.).

Въпреки извършените корекции на зачетения осигурителен стаж и съответно на сбора между стаж и възраст, е прието, че това не води до различен извод по отношение на приложението на чл. 69б, ал. 1 от КСО, предвид недостигане на изискуем сбор от 94. С тези мотиви е отхвърлена жалбата на З. А. срещу Разпореждане № [ЕГН]/51/30.06.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване към ТП на НОИ С.-град.

Решението на директора на ТП на НОИ С.-град е връчено на оспорващия на 22.02.2024 г.

С жалба вх. № 1012-21-254 от 11.03.2024 г., подадена по пощата на 07.03.2024 г., чрез административния орган, е оспорено решението на същия пред Административен съд София-град, във връзка с което е образувано настоящото съдебно производство.

По делото е приобщена цялата административна преписка, съдържаща заявлението на З. А. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, ведно с приложенията към него, събраните в хода на административното производство материали, включително тези от обмена на информация с компетентната институция на Великобритания (с превод от английски на български език). При съдебното оспорване не са представени нови писмени доказателства и не са ангажирани доказателствени искания.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата срещу оспореното Решение № 2153-21-32 от 14.02.2024 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Предмет на обжалване в настоящото производство е Решение № 2153-21-32 от 14.02.2024 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/51/30.06.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване в същото ТП, с което на жалбоподателката З. А. е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Атакуваното Решение № 2153-21-32 от 14.02.2024 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен административен орган съобразно разпоредбата на чл. 117 от КСО - ръководителят на съответното териториално поделение на НОИ, с оглед органа, издал оспорвания акт. Същото е в законоустановената писмена форма и съдържа изискуемите съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, включително подробни мотиви, съдържащи обсъждане на относимите факти и приложимите спрямо тях правни норми, както и направените от оспорващото лице възражения. В производството по издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Потвърденото с решението на директора на ТП на НОИ С.-град Разпореждане № [ЕГН]/51/30.06.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване също е издадено от компетентен административен орган, съгласно нормата на чл. 98, ал. 1, т. 1 от КСО и Заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с която на А. С., на длъжност началник на сектор „Отпускане на пенсии – шести“, е възложено ръководството на пенсионното осигуряване. Спазено изискването на чл. 59, ал. 1 от АПК за издаване на същото в писмена форма с изложени мотиви съгласно ал. 2 от с.з. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до незаконосъобразността му на самостоятелно основание.

В настоящия случай липсва спор по делото, а и това се установява от събраните по делото доказателства, че с подадено от З. А. заявление от 31.01.2023 г. същата е

поискала отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като е посочила, че е придобила осигурителен стаж и във Великобритания, който желае да ѝ бъде зачетен.

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от КСО, право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на възраст 60 години и 10 месеца от жените и 63 години и 10 месеца от мъжете и осигурителен стаж 35 години и 2 месеца за жените и 38 години и 2 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година, както следва: до 31 декември 2029 г. възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2030 г. - с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст. Следователно към 01.01.2023 г. изискуемата календарна възраст за придобиване на право на пенсия е 62 години за жените.

Съгласно нормата на чл. 69б, ал. 1, т. 1, във вр. с т. 2 от КСО, жените, които са работили 10 години при условията на първа категория труд, могат да се пенсионират през 2023 г., ако имат навършена възраст 50 години и 04 месеца и сбор от осигурителен стаж и възраст 94.

В настоящия случай не се спори между страните, че жалбоподателката е достигнала горепосочената календарна възраст по чл. 69б, ал. 1 от КСО към датата на подаване на заявлението, а именно била е на 56 години, 10 месеца и 27 дни, като не е достигнала възраст от 62 години съгласно нормата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от КСО. Също така е безспорно, че към тази дата има осигурителен стаж от първа категория труд в размер на 11 години, 09 месеца и 22 дни. Спорният въпрос е относно размера на придобития осигурителен стаж във Великобритания, участващ във формирането на сбора от възраст и осигурителен стаж по чл. 69б, ал. 1, т. 1 от КСО.

При превръщане на осигурителен стаж по правилата на чл. 104, ал. 2 от КСО, съгласно който „при пенсиониране за осигурителен стаж и възраст осигурителният стаж се превръща, като три години осигурителен стаж от първа категория или четири години от втора категория се зачитат за пет години стаж от трета категория“, на А. е зачетен общ осигурителен стаж в размер на 27 години, 08 месеца и 08 дни, от Република България.

Съгласно проведена процедура по обмен на данни с английската компетентна институция е получен отговор, че А. има осигуряване в тази страна за периодите: от 07.04.2014 г. до 29.12.2017 г. - с продължителност от 03 години 08 месеца 23 дни; от 04.09.2018 г. до 31.01.2019 г. - с продължителност от 00 години 04 месеца 27 дни; от 01.02.2019 г. до 18.09.2019 г. - с продължителност от 08 месеца и 18 дни /не е взет предвид, тъй като има съвпадащ осигурителен период, положен и в България/; от 19.09.2019 г. до 31.01.2023 г. (до дата на заявление) с продължителност - 03 години 04 месеца 12 дни, или общ осигурителен стаж, положен на територията на Великобритания до 05.04.2023 г. в размер на 07 години 06 месеца 02 дни.

След извършената корекция с период на отпуск за отглеждане на дете, органът е изчислил общ осигурителен стаж от България в размер на 28 години, 05 месеца и 26 дни, а от Великобритания – 07 години, 06 месеца и 02 дни, или общо 35 години, 11 месеца и 28 дни. При тези изчисления сборът от възрастта и осигурителни стаж е 92 (56 г. 10 м. 27 д. + 35 г. 11 м. 28 д = 92 г. 10 м. 25 д.).

Настоящият състав намира, че жалбоподателката не е доказала наличието на твърдения осигурителен стаж във Великобритания в размер на 9 години. Съгласно представено по делото копие на превод на писмо до А. от „Приходи и митници на Нейно Величество“ – компетентната администрация на Великобритания /на л. 53-54/, до 05.04.2023 г. А. има 9 зачетени години осигуряване в тази държава. В хода на

обмен на данни са получени официални такива от компетентната институция на Великобритания по предвидения в Регламент (ЕО) № 987 от 16.09.2009 г. за установяване на процедура за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 г. ред, като формуляр SED P5000 UK, който представлява официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на правомощията му и задължава всички правоприлагащи органи да приемат за достоверни изложените в него данни (аргумент от чл. 5, пар. 1 от Регламент (ЕО) № 987/2009 г.), а именно, че З. А. има осигурителен стаж в тази държава в размер на 07 години 06 месеца 02 дни към 05.04.2023 г. В горепосочения формуляр са описани периодите на осигуряване и е посочено, че същото в тази държава е общо 355 седмици.

Съгласно чл. 37, ал. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), осигурителен стаж, придобит извън страната, се зачита съгласно разпоредбите на международен договор, по който Република България е страна, или на европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност. Този стаж се зачита след потвърждаването му по установения ред от компетентната институция на съответната държава. Разпоредбата на ал. 3 от с.з. предвижда, че когато осигурителният стаж, придобит извън страната, съвпада с български осигурителен стаж, той се зачита при спазване на разпоредбите за приложимо законодателство на съответния международен договор, по който Република България е страна, или на европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност.

Следва да се подчертае, че в случая не влияе на казуса по делото излизането на О. кралство от ЕС в полунощ централноевропейско време на 31 януари 2020 г. със Споразумението за оттегляне между ЕС и О. кралство, тъй като процесният стаж, който се припокрива с такъв от България, е придобит преди тази дата.

Предвид препращането на националното законодателството към европейските регламенти следва да бъде разгледано приложението в случая на Регламент (ЕО) № 883/2004 г. от 29.04.2004 г. за координация на системите за социална сигурност. Разпоредбата на чл. 2.1 от Регламент (ЕО) № 883/2004 г. посочва персоналният му обхват, а именно - регламентът е приложим към граждани на държава членка, лица без гражданство и бежанци, които пребивават в държавата членка, които са или са били подчинени на законодателството на една или на повече държави членки. Чл. 6 от Регламент (ЕО) № 883/2004 посочва, че, освен ако друго не е предвидено в настоящия регламент, компетентната институция на държава-членка съгласно чието законодателство придобиването, запазването, времетраенето или възстановяването на правото на обезщетения, обхвата на законодателството, или достъпа до или освобождаването от задължително, доброволно или продължено осигуряване по избор на лицето, зависи от завършването на периоди на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост или пребиваване, зачита до необходимия размер периодите на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост или пребиваване, завършени съгласно законодателството на всяка друга държава-членка, все едно че периодите са завършени съгласно прилаганото от нея законодателство. Предвид изложеното, при преценка на правото на съответното обезщетение/пенсия компетентната институция сумира осигурителните периоди, придобити по законодателствата на всички държави членки, на които е било подчинено лицето, ако периодите не се припокриват. Последното се извежда от чл. 12 от Регламент (ЕО) № 987 от 16.09.2009 г. за установяване на процедура за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 г. Съгласно пар. 2 от последния, съответните периоди на осигуряване, заетост, самостоятелна заетост или пребиваване, завършени съгласно законодателството на държава-членка, се прибавят към тези, завършени съгласно законодателството на всяка друга държава-членка, доколкото това е необходимо за целите на прилагането на член 6 от основния регламент, при условие че тези

периоди не съвпадат. П. 3 от същия член предвижда, че, когато период на осигуряване или на пребиваване, който е завършен в съответствие с осигуряване, което е задължително съгласно законодателството на една държава-членка, съвпадне с период на осигуряване, завършен въз основа на доброволно осигуряване или продължено осигуряване по избор съгласно законодателството на друга държава-членка, се отчита единствено периодът, завършен въз основа на задължителното осигуряване. Следователно, не се сумират периоди на осигуряване, придобити по едно и също време в различни държави-членки.

Няма спор, че жалбоподателката е положила осигурителен стаж във Великобритания в периоди, както е отразено по-горе. За времето от 01.02.2019 г. до 18.09.2019 г. същата има зачетен осигурителен стаж в България, общо в размер на 07 месеца и 18 дни. Същото е видно от представеното извлечение от осигурителното досие на А., където на л. 41 /гръб/ в табличен вид са представени данни и под № 19 е отбелязано, че в периода 01.02.2019 г. – 18.09.2019 г. А. е осигурявана от „В.(204244406)“.

Следователно законосъобразно не е включен този период два пъти (предвид осигуряване по същото време и в България, и във Великобритания). Правилни и съответстващи на установените по делото факти са констатациите на административния орган относно придобит от жалбоподателката осигурителен стаж общо от България и Великобритания в размер на 35 години, 11 месеца и 28 дни. Предвид това правилно е изчислен сборът от възрастта и осигурителни стаж, който е 92 (56 г. 10 м. 27 д. + 35 г. 11 м. 28 д. = 92 г. 10 м. 25 д.), към датата на подаване на заявлението за отпускане на пенсия – 31.01.2023 г. Видно от изложеното, по отношение на З. А. не е налице една от кумулативно изискуемите материалноправни предпоставки по чл. 69б, ал. 1, т. 1, вр. т. 2 от КСО за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст, а именно сбор от възрастта и осигурителния стаж в размер на 94. Не са изпълнени също така условията на чл. 68, ал. 1, т. 1 от КСО за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст по общия ред.

Следва да се отбележи за пълнота, че не може да бъде приложен в случая чл. 99, ал. 3 от КСО, съгласно който, „в случай че в срока за обжалване на разпореждането са представени нови доказателства за осигурителен стаж, осигурителен доход, гражданско състояние и други, разпореждането се отменя или изменя от датата на отпускането, промяната или отказа за отпускане на пенсията“. Разпоредбата е във връзка с чл. 99, ал. 1 от с.з., съгласно която са възможни две хипотези – на отмяна/изменение по инициатива на заявителя или служебно от органа. В първия случай към заявлението следва да се приложат новите доказателства за осигурителен стаж. Т. заявление с правно основание чл. 99, ал. 3 от КСО и приложени към него доказателства не е представено по делото. Във втория случай са изброени обстоятелствата, които пораждаат задължение за органа да се сезира, сред които не е изтичането на период от време от подаване на заявлението за отпускане на пенсията до разрешаване на въпроса. Новите доказателства следва да се отнасят към обстоятелства, които са актуални към датата на подаване на заявлението, а не към по-късен момент.

От изложеното следва, че оспорваният административен акт – Решение № 2153-21-32/14.02.2024 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/51/30.06.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, е издаден от компетентен административен орган, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с действащите материалноправни разпоредби на националното законодателство и отговаря на изискванията на правото на ЕС.

При този изход на делото на ответника се дължи поисканото юрисконсултско

възнаграждение, което съдът определя на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ в размер на 100 /сто/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 70 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. А. А., ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-32/14.02.2024 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град, с което е оставена без уважение жалбата й срещу Разпореждане № [ЕГН]/51/30.06.2023 г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване в ТП на НОИ С.-град, с което й е отказана лична пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на чл. 69б, ал. 1 от КСО, вр. с чл. 68, ал. 1, ал. 2, ал. 3 от КСО.

ОСЪЖДА З. А. А., ЕГН: [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: